

**Modře označené štítky znamenají,
že není zaplacené předplatné!
Předplatné na jeden rok je
38,10+ 1,90 (GST) = 40 kan. dolarů
Cena 1.62 + 0.08 (GST) = 1.70 dolaru.**

Agreement # 40005374/ Registration # 09089

Datum, dokdy jsou noviny
předplaceny, je v pravém
horním rohu štítku!
ISSN 1186-9283 (Print)
ISSN 1923-1784 (Online)

J Time
Committed
Á délai
convenu

Telefon: 416/530-4222

Fax: 416/530-0069

E-mail: abe@zpravy.ca

abe@satellite1-416.com

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

No. 10.

(459.)

Vol. 20.

Thursday,

May 20,

2010

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2

www.satellite1-416.com nebo www.zpravy.org nebo www.zpravy.ca

Dvě ztráty

Stalo se jakousi smutnou tradicí, že při návštěvách Prahy se nemohu vyhnout strašnickému krematoriu. Není to pokaždé, ale také to nebylo poprvé, co jsem se zde setkal se svými známými, když jsme se s někým loučili. Jak čas běží, poznávám stále méně lidí a stále méně lidí poznávám mne.

Jestliže jde o někoho z disidentů, pak se většinou z těch starších sejdou stejní lidé jako při pohřbu profesora Jana Patočky na jaře roku 1977, ale to bylo v Břevnově.

Tentokrát v pátek 14. května 2010 se velká obřadní síň zaplnila přáteli Jarmily Bělíkové. Byla zakládající členkou VONSu a po roce 1989 nikdy nevstoupila do politiky, ale věnovala se sociální práci.

Bylo symbolické, že pohřební bohoslužby vykonával biskup Václav Malý, který byl rovněž členem VONSu. Jan Ruml ve vzpomínce připomněl slova Svatopluka Karáska, že teď již není pouze „underground“, ale i „overground“.

O tři dny později se v Divadle na Fidlovačce rozloučila veřejnost za přítomnosti prezidentů Klause a Gašparoviče s ochráncem lidských práv ombudsmanem Otakarem Motejlem. Na rozdíl od Jarmily Bělíkové, s kterou jsem se sešel, pokud se pamatují pouze jednou na přelomu roků 1979 a 1980, jsem se s doktorem Motejlem znal velice dobře.

Naše první setkání naprosto bezvýznamná byla počátkem šedesátých let. Jako výraznou postavu si ho pamatují ze závodní jídelny na Ovocném trhu, kam chodil na oběd a kam jsme chodili i my jako studenti SPŠST. Svou postavou a svým vzezřením byl nepřehlédnutelný. O deset let později byl opět nepřehlédnutelný při prvním normalizačním monstrprocesu se skupinou Petra Uhla. Jednou o přestávce, když jsme čekali na další zprávy ze soudní síně, přišel dr. Motejl a hovořil s někým z příbuzných obžalovaných. Pamatuji se, jak kritizoval jednoho z klientů a při tom začal slovy: „Nesudme, abychom nebyli souzeni, ale on to chce mít již za sebou a proto je nedůsledný!“

A pak již dr. Motejl vstupoval do mého života častěji a častěji. Při procesu, který je nepřesně označován jako proces s Plastic People v roce 1976 zastupoval Světu Karáska, který měl pobuřovat veřejnost vulgárními výrazy. K humoru doktora Motejla patřilo, že sebral množství vulgárních výrazů, nejen od spisovatelů jako Havlíček či Vančura, ale i od komunistických veličanů jako byli Marx či Lenin.

Jenže doba se přirostovala a když zavřeli Františka Matulu pro odmítnutí vojenské služby, zapracoval dr. Motejl zcela jinak a když k Vojenskému soudu na Pankráči přišla na proces dohlédnout skupina bohoslovců, tak mne pověřil jediným úkolem, aby všichni do dvou minut zmizeli a nedovolil ani mně vstoupit do soudní síně. Přítomna byla pouze Františkova sestra Věra.

Během procesu si prokurátor Kozák vyžádal dvacetiminutové přerušení a po přestávce navrhl podmínku, kterou soudce Moutelík přijal. Když jsem se dr. Motejla zeptal, co říkal ve své obhajobě, řekl s humorem sobě vlastním: „Mluvil jsem velmi dojemně, udělal jsem z pana Matuly úplného blba!“ A soudce Moutelík, po přelíčení poradil Františkovi, ať to raději nikde neříká. Dr. Motejl pak přiznal, že si podmínku neodvážil navrhnout ani on sám a vysvětlil, že přestávka nebyla kvůli tomu, že prokurátor Kozák by zrovna potřeboval na záchod, ale že si někde nutně potřeboval zavolat.

Jenže takový rozsudek se neutajil a československý stát byl pochválen zahraničním rozhlasem, že konečně jednou dodržuje Helsinské dohody a František Matula byl předvolán k Nejvyššímu vojenskému soudu, aby se obnovilo soudní řízení. A František tam nemusel přijít, ale on se rozhodl jim

Jiříkovo referendum

FOTO: ABE A ZASLALA E-MAELEM J. TZIOUGRAS

V Čechách a snad i na Moravě se na dálnicích, silnicích v podzemní dráze i v postranních uličkách na vás v těchto dnech usmívá jedna tvář. Je to Jiří Paroubek a musíte bedlivě sledovat, co tam dali jeho kumpáni a co jeho protivníci. Zatím jsem totiž nikde neviděl jasné heslo jeho protivníků jako třeba PAROUBEK ŽERE MALÉ DĚTI, pouze jeho bývalí kumpáni Zemanovci varují, že již brzy může ovládnout tvůj život. Bylo by to jasné a srozumitelné. Místo toho Paroubek slibuje všechno možné. Někdy to slibuje on jindy jeho protivníci. Paroubek slibuje, že vrátí Elvise. To je docela hezký slib. Řekl bych, že tak hodný zase není. A ejhle, oni to dali jeho nepřátelé a nepřejícníci. Jiný zas slibuje bezplatnou péči o zvířátka. Nemohu si pomoci, sympatický slib, ale kočičky a pejskové nevolí. Proti tomu vypadá vůdce ODS jako suchar.

POKRAČOVÁNÍ NA STR. 4

to tam vysvětlit. Nebylo problémem pro Nejvyšší vojenský soud z toho udělat okamžitě soudní proces, na místě ho zatknout a odsoudit ho na dva roky. Rozsudek byl vykonán ihned. Jediné, co mu povolili předat klíče od své chaloupky své sestře. A jelikož byl i v kriminále neposlušný, přišel z vězení o tři měsíce později. Dr. Motejl jen litoval, že Františka důrazněji nevaroval, že z toho může být exemplární soud. Kdyby to Nejvyšší soud musel dát k nižšímu soudu, nedostal by podle něj tolik a mohl by se na to v klidu připravit.

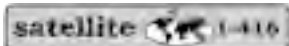
Pak již jsem přišel na řadu já. Předvolání jsem dostal na pondělí 18. dubna 1977 a v pátek jsem se u dr. Motejla v kanceláři zastavil. Podíval se na moje papíry a já se ho zeptal, jestli tam mám jít. Dr. Motejl mně řekl: „Přečtete si, co jste napsal v předposledním odstavci, že jste ochoten následky svého počínání nést. Tak nemůžete začít kličkováním! Ale vezme si s sebou všechno potřebné, hlavně hodné cigarety. To je tam platidlo.“

Po pár dnech ve vazbě se objevil dr. Motejl. Podle svého zvyku přinesl dvoje cigarety. Drahé ameriky a partyzány. Ameriky položil na stůl, partyzány kouřil on sám. Hlavní otázka zněla: „Tak co pane Březina, chcete z toho vyjít s nejnižším trestem anebo z toho uděláme show. Když se rozhodnete pro show, tak to bude nejlepší show jakou

umím.“ Odpověděl jsem, že z toho uděláme show. Sbalil si partyzány a mně nechal ameriky. Po pár dnech se objevil opět. Pohovořil se mnou, co čtu, přinesl ameriky a když jsem mu řekl, že je to dlouhé, tak se rozčílil. „Vy musíte být připraven sedět roky a ne vzdychat po pár týdnech. Jestli je to dlouhý, tak vám dám hned na místě přes hubu!“ Opět se zastavil těsně před procesem a zeptal se, jak se budu hájit. Řekl jsem, že si vše nechám na závěrečnou řeč. Den po procesu se opět zastavil, abychom to zhodnotili a jestli se budeme odvolávat. „Vaše řeč byla dobrá, ale příliš na intelektuální úrovni, aby to soud mohl pochopit a ke všemu jsem vyšel ven a hned před budovou mně ji někdo ze zavřený tašky ukradl a večer to už vysílal zahraniční rozhlas!“ „Víte pane doktore, lidé jsou kurvy“ a oba jsme se usmáli. Odvolání proběhlo v Příbrami a tam jsem viděl doktora Motejla naposledy.

Když přijel po revoluci do Kanady, tak mi zavolal z Ottawy a to jsme spolu hovořili naposledy. Jak sám říká, jediný on věděl, co z toho, co se o něm říká, byla skutečnost a co byl mýtus, ale obojí mělo svůj skrytý význam. Když se ho někdo ptal před smrtí, jestli jsou nějaká práva v Česku pošlapávána, odpověděl s humorem jemu vlastním: „Ano, práva kuřáků!“

Aleš Březina - Praha

Agreement # 40005374/ Registration # 09089

P.P.I.C. Accounts # 1001583

GST Business # 86957 0572 RT0001

Paid in Toronto

CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

published by ABE

P.O. Box 176, Station „E”,
Toronto, Ont. M6H 4E2

Telefon: 416/530-4222, Fax: 416/530-0069

E-mail: abe@zpravy.ca

abe@satellite1-416.com

www.satellite1-416.com

www.zpravy.org

www.zpravy.ca

Česká adresa: ABE/ČIŽINSKÁ

Štefánikova 387, 500 11 Hradec Králové 11

Tel.: 491 020 362

Fax: 274 770 929

ISSN 1186-9283 (Print)

ISSN 1923-1784 (Online)

Advertising rates: 22.00 per inch/col.

\$ 1.65 CDN per line/col.

Předplatné:

v Kanadě \$ 38,10 + \$ 1,90 (GST) = \$ 40,00,

pro ostatní svět CND/US \$ 60.

v ČR 1000 Kč, na Slovensku 40 eur.

PDF elektronicky \$ 22 -

V ČR 200 Kč, na Slovensku 8 eur.

Churches

ČESKÉ A SLOVENSKÉ BOHOSLUŽBY V TORONTĚ

Československý baptistický sbor (Czechoslovak Baptist Church); 200 Annette St., Toronto, Ont. M6P 1P6. Každý je srdečně vítán. Začátek nedělních bohoslužeb je v 10:00. Rev. Ján Banko. Tel.: 289/242-0635; Internet: http://www.csbbaptist.com/

KITCHENER-WATERLOO: Každou druhou neděli v měsíci v 17:00 - German Gospel Church, 223 Union St. E.
Moravští bratři (Moravian Brothers Church); Bohoslužby pouze anglicky - neděle v 11:00. 7 Glenora Ave. Toronto, Ont. M6C 3Y2. Tel.: 416/656-8661. Duchovní správce: Rev. Margaret Hassler, Pastor, e-mail mkhassler@yahoo.com

Rímsko-katolický kostel sv. Cyrila a Metoda (R.C. Church of St. Cyril and Methodius), 5255 Thornwood Drive, Mississauga, Ont. L4Z 3J3. Slovenská omša: Ne.: 11:00, po a št.: 8:00, út., st. a pá.: 19:00, 1. so 18:00. Anglická: Ne.: 9:00 a so.: 17:00. Farár: J. Vaňo. Kaplan: E. Rybánský. Tel.: 905/712-1200, fax: 905/712-0974.

Rímsko-katolický kostel sv. Václava (R.C. Church of St. Wenceslaus), 496 Gladstone Av., Toronto, Ont. M6H 3H9. Internet: www.katolik.ca. Bohoslužby: neděle v 10:30, pátek 19:00. První sobota v měsíci v 15:00 na Masaryktownu. Duchovní správce: Rev. Libor Svorčík. Tel.: 416/532-5272, fax: (416) 516-5311.

Slovenský evanjelický kostel augsburgského vyznania sv. Pavla (Slovak Evangelical Lutheran Church of St. Paul) 1424 Davenport Rd., Toronto, Ont. M6H 2H8. Tel.: 416/658-9793. Rev. Ladislav Kozák, Bohoslužby: neděle: 10:45. **Slovenský řecko-katolický kostel sv. Marie (Slovak Greek Catholic Church of St. Mary)** 257 Shaw St., Toronto, Ont. M6J 2W7. Tel. 416/531-4836. Bohoslužby: 9:00 angl., 10:30 slov.

Luteránský kostel sv. Lukáše, (Lutheran Church of St. Luke), 3200 Bayview Ave. (Bayview a Finch), Toronto. Rev. Dušan Tóth.

Kat. bohoslužby mimo Toronto

Burlington: Holy Sepulchre Cemetery - neděle 15:00 hodin. Streda 18:00. Duch. správce: Jiří Macenauer St. Adalbert R.C. Mission, 464 Plains Rd. W., Burlington L7T 1H2. Tel.: 289/337-2911

Kingston: Kaple Newman House, 192 Frontenac Street. Nejbližší bohoslužby: 15. května 2010 v 10:00.

Ottawa: Kostel sv. Leopolda Mandiče: (Lyndale a Hirchey): 170 Hirchey Avenue. Nejbližší bohoslužby: 15. května 2010 v 17 hodin.

Montreal: Kaple Loyola High School, 7272 Sherbrooke Street. Nejbližší bohoslužby: 16. května 2010 v 11 hodin.

Vineland: St. Helen's Church R.C. Parish, 4156 Maple Grove Rd. Nejbližší bohoslužby: Bude oznámeno. Podrobnosti Jan Mišek, tel. 905-563-8547

Přijďte si zacvičit nebo zahrát volejbal do Sokola!

Cvičební hodiny do 14. června 2010:

Děti - každou sobotu od 15:45 do 18:00 hodin

základní tělocvik a gymnastika, lyžování v zimě
v tělocvičně klubu "Steeles West Gymnastics"

601 Magnetic Drive, Unit 21

(jižně od křižovatky Steeles Avenue West a Dufferin Street)

Dospělí - každou středu od 20:00 do 22:00 hodin

Prostná, aerobik, posilování

George Harvey Collegiate Institute, 1700 Keele Street

(jižně od křižovatky Eglinton Avenue West a Keele Street)

Informace: Haná Jurásková (905) 838-2541

Rekreační volejbal mužů a žen

se hraje každé pondělí od 19:30 do 22:00 hodin

George Harvey Collegiate Institute, 1700 Keele Street

Informace:

Ivo Sypták (416) 656-0490

Česká televize Nová vize

vysílá v Ontariu vždy v sobotu v 10:00 hodin

opakování v úterý v 7:30 hodin

na stanici OMNI 1 (V Torontu kanál 47/kabel 4 a 169)

E-mail: slepcikovam@sympatico.ca.

Slovenská televize Slovenský svet

vysílá v Ontariu vždy v sobotu v 10:30 hodin

opakování v úterý v 8:00 hodin

na stanici OMNI 1 (V Torontu kanál 47/kabel 4 a 169)

E-mail: katarina@creativepostinc.com

Infomační a imigrační středisko ČSSK

Porady a ověřování dokladů po předchozím zavolání
Poštovní adresa je:

P. O. Box 564, 3044 Bloor St. W., Toronto, Ont. M8X 2Y8

Tel.: 416/925-2241, fax: 416/925-1940

E-mailové adresy: Ústředí: ustredi@cssk.ca

Torontská odbočka ČSSK: Toronto@cssk.ca

Webová adresa ČSSK: www.cssk.ca

Torontská odbočka ČSSK

Telefon: (416) 762-6846

Masaryk Memorial Institute Inc.

450 Scarborough Golf Club Rd., Scarborough, Ont. M1G 1H1

Tel.: (416) 439-4354, Fax: (416) 439-6473

Knihovna na Masaryktownu

Středa: 16:00-21:00, sobota: 10:00-13:00.

Tel.: 416-439-0792

Satellite 1-416

jsou nezávislé noviny reflektující různé názory, které se nemusejí vždy shodovat s názory redaktora těchto novin.

Jsme přesvědčeni, že výměna myšlenek a názorů slouží vzájemnému pochopení a porozumění.

Naším úkolem není říkat čtenáři, co si má myslet, ale předat mu informace,

z kterých si může udělat svůj vlastní názor.

Přebírání původních článků a informací je možné, pokud se nezmění charakter článku a pokud nebude

porušena rovnováha, která se diskusí sleduje.

Všechny články v našich novinách musí být podepsané a autor zodpovídá za správnost údajů v nich uvedených.

Kalendář

27. - 28. 5. (čt.-pá) 14:00-21:00
Volby do českého parlamentu
České velvyslanectví v Ottawě
Český konzulát v Torontu

28. 5. (pá)
Dětské gymnastické závody

30. 5. (ne) 17:30
Marka Rajna
ve Fregata Restaurant

5. 6. (so)
Letecký den

12. 6. (so)
Pivo 2010

Turnaj ve volejbalu
U of T, Scarborough Campus
www.pivocanada.ca

15. 6. (út) 7:30
Slovensko-Nový Zeland
MS v JAR

20. 6. (ne) 7:30
Slovensko-Paraguay
MS v JAR

24. 6. (čt) 10:00
Slovensko-Itálie
MS v JAR

26. 6. (so) 10:00
Český a Slovenský den
na Masaryktownu

7. 8. 2010 (so)
Letní sokolské hry
St. Jacobs - Kitchener

Omluva a oprava

V minulém čísle v poděkování paní Kosinkové jsme ovedli, že se dcera paní Kosinkové jmenuje Anežka, místo Věra. K omylu došlo při telefonním spojení mezi Torontem a Prahou.

Aleš Březina

Hladáme care taker/companion

pre staršiu paní.

Ráda varí, pečce, hrá karty.
Vodičský list by bol výhodný.
Pre informácie prosím zavolajte

Zuzanu Gašpar.

Číslo: 905-764-8459

alebo 647-999-4116.

1902-10

Finančial

Kursovni lístek

100 Kč	5,12 CDN \$
1 CDN \$	19,53 Kč
1 EUR	1,28 CDN \$
1 CND \$	0,78 EURO
1 US \$	1,03 CDN \$
1 CND \$	0,97 US \$

Universal Currency Converter - 15. 5. 2010

1 CDN \$	19,80 Kč
1 EURO	25,37 Kč
1 US \$	20,21 Kč

ČNB - 14. 5. 2010

**Cenu Gratias Agit 2010
obdržel prof. Lubomír Doležel
a Nové divadlo z Toronta**

V pátek 30. dubna 2010 předal ministr zahraničních věcí ČR Jan Kohout cenu Gratias Agit 15 význačným osobnostem a organizacím za šíření dobrého jména České republiky v zahraničí. Mezi oceněnými je také Čecho-Kanaďan Lubomír Doležel, profesor filologie, literární teorie a české literatury a "Nové divadlo" z Toronta.

Cena Gratias Agit je udělována ministrem zahraničních věcí od roku 1997 prominentním osobnostem nebo organizacím bez rozdílu národnosti a nezávisle na jejich zemi původu, které svoji dlouhodobou činností nad rámec profesionálních povinností nebo významným činem přispěly nebo přispívají k šíření dobrého jména České republiky v zahraničí.

Lubomír Doležel emigroval do Kanady v roce 1968 po Pražském jaru. Působil jako profesor filologie na University of Toronto, kde brzy po svém příjezdu spoluzaložil specializované oddělení českého jazyka a literatury, které dodnes nabízí ucelený akademický program bohemistických studií. Profesor Doležel je mezinárodně uznávaným odborníkem na bohemistická studia a jeho podpora a aktivity během působení v Kanadě významně přispěly k rozvoji mezinárodních i bilaterálních studijních a vědeckých kontaktů. **Nové divadlo** je jednou ze dvou českých amatérských divadelních scén působících v Kanadě. Nové divadlo uvedlo během své čtyřicetileté historie více než 140 her včetně světové premiéry Havlovy hry "Pokoušení". Po Sametové revoluci v roce 1989 Nové divadlo navázalo řadu intenzivních kontaktů s předními divadelními scénami v ČR a pravidelně svým divákům nabízí vynikající divadelní představení za účasti nejlepších českých herců současné doby.

mvz

Czech & Slovak Institutions

**České velvyslanectví
Czech Embassy**

251 Cooper St.
Ottawa, ON K2P 0G2
Tel.: (613) 562-3875
Fax: (613) 562-3878
E-mail: ottawa@embassy.mzv.cz

**Slovenské velvyslanectví
Slovak Embassy**

50 Rideau Terrace
Ottawa, ON K1M 2A1
Tel.: (613) 749-4442; 749-4450
Obch. zast.: (613) 748-1773
Fax: (613) 748-0699

Český konzulát v Torontu

Czech Consulate in Toronto
2 Bloor Street West, Suite 1500
Toronto, ON M4W 3E2
Telefon: 416-972-1476
Fax: 416-972-6991
E-mail: toronto@embassy.mzv.cz

Úřední hod.:
pondělí až pátek 09.00 - 12.00

**Honorary consulate
of the Czech Republic**

Calgary, AB
Honorary Consul: Jaroslav Jelínek
611-71st Avenue SE.,
Calgary, AB T2H 0S7
Tel.: (403) 269-4924,
fax: (403) 261-3077.
E-mail: jelinek@terramanagement.com.

Winnipeg, MB
Honorary Consul: William Randa
310-115 Bannatyne Ave.,
Winnipeg, MB, R3B 0R3
Tel.: (204) 942-0981, fax +1 (204) 947-9626
E-mail winnipeg@honorary.mzv.cz.

**Honorary consulates
of the Slovak Republic**

Calgary, AB:
208 Scenic Glen Place N.W.,
Calgary, AB T3L 1K3.
Tel. and Fax: (403) 239-3543,
Mobil: (403) 540-1668, (403) 399-9982
luzanzotto@shaw.ca
Mr. Ludovit Zanzotto, Honorary Consul
Jurisdiction: Alberta and Saskatchewan

Montreal, QC
22, Place de la Madeleine
Dollard des Ormeaux, Quebec H9B 1W3
Tel.: (514) 421-2972, Mobil: (514) 585-2496
Fax: (514) 421-1583
slovex@sympatico.ca; slovex@slovex.com
Dezider Michaletz, Honorary Consul

Toronto, ON:
18 King Street West, Suite 1203
Toronto, ON M5C 1C4
tel: 416/862-1270 fax: 416/363-3528
michaelm@ontarioclub.com
Michael Martinec, Honorary Consul
Jurisdiction: Province of Ontario

Vancouver, BC:
247 Abbott St., 3rd Floor
Vancouver, BC V5Z 1E4
Tel. & Fax: (604) 682-0991
e-mail: stan.lisiak@gmail.com
Hours: Tuesday 14:00-16:00,
Thursday 10:00 - 12:00
Mr. Stanislav Lišiak, Honorary Consul
Jurisdiction: British Columbia

Winnipeg, MB:
B-1106 Henderson Hwy.,
Winnipeg, MB R2G 1L1
Tel/Fax: (204) 947 1728
jkdraft@shaw.ca
Mr. Jozef Kiška, Honorary Consul
Jurisdiction: Manitoba

**Toto číslo bylo dáno
do tiskárny
18. 5. 2010 v 18:00
Příští číslo vyjde:
3. 6. 2010**

**Česká centrála
cestovního ruchu**

**zajišťuje propagaci a
marketing České republiky jako
atraktivní turistické destinace
na kanadském trhu.**
**Pro více informací kontaktujte
CzechTourism Kanada:
2 Bloor Street West Suite 1500
Toronto, Ontario M4W 3E2
Tel.: 416/363-9928
Fax: 416/972-6991
E-mail: info-ca@czechtourism.com
www.CzechTourism.com**

**Slovak House
Slovak Infocentre
8 Clarence Square,
Toronto
Otvoreno: Streda 15:00-
17:00
Tel.: 416/689-9889
E-mail:
info@slovakhouse.org
www.slovakhouse.org**

Romantic time with:
**Marka Rajna
and
Friends**
*inviting you for
special evening
with lot's of great music.*

30 May - 5:30 pm
Fregata restaurant
1909 Dundas Street East
Mississauga, ON L4X 2Z4
(for food menu check www.fregata.com)
A\$40 - \$20. C\$30 - \$15
For ticket reservation - 905 567 5013

JÍŘIKOVO REFERENDUM

POKRAČOVÁNÍ ZE STR. 1

Jenže v těchto volbách bohužel asi nejde o to, co je na reklamních plakátech, ale spíše o to, která zájmová skupina podnikatelů se dostane k moci, k vládním zakázkám a penězům. Takže Paroubek nevrátí hravou kulturu šedesátých let. Jako postava bez smyslu pro humor je velice nudná a velice si rozumí s bývalým ministrem vnitra za ODS Langrem, kterého se chce zbavit současný vůdce ODS Nečas. Kalousek z TOP 09 neušetří peníze, jak slibuje, když posílá své složenky na 120000, ale rozloží je na armádní zakázky. Raketový vzestup Věcí veřejných tají podnikatele, kteří jsou za nimi a ti jsou pro změnu neveřejní. Levice je napravo a pravice je vlevo. Jan Macháček z Respektu a kterého nelze podezírat ze sympatií k levici, nedávno v Radiožurnálu na číslech dokládal, že „pravice“ ve světě daleko častěji zvyšovala státní dluh než „levice“. A když se podíváme na čísla v Kanadě, musíme mu dát za pravdu. Z ekonomického pohledu dosáhl nejlepších výsledků ministr financí Paul Martin. Co spíše děsí je, když se Paroubkovi na křtu jeho knihy postřílejí sponzoři nebo když se vůdci stran setkají společně na jachtě ve středomoří.

Nás by mělo hlavně zajímat, jak která strana bude hájit zájmy krajanů, konkrétně v Kanadě. Poslal jsem všem stranám, kromě komunistů, otázky s tím, že by bylo dobré na ně odpovědět do pondělí večera. V pondělí po půlnoci nebyla ani jedna odpověď. V úterý ráno přece jen přišla jedna a to od pana Aloše Pavlíčka ze Strany Zelených, který bude kandidovat v jižních Čechách čili v našem obvodu.

ABE: Krajané v Kanadě, mohou volit, ale po zrušení konzulátu v Montrealu, pouze na dvou místech: v Ottawě a v Torontu. Chtěla by Strana zelených tento stav změnit a jak? Korespondenční volbou? Internetovou volbou? Podpořili byste i volbu do Senátu?

AP: Jsme proti diskriminaci našich spoluobčanů a krajanů, kteří dlouhodobě žijí v jiné zemi. Jejich vztah k domovině je oproštěn od regionálního pohledu a vždy přinášel inspiraci a podporu nám, žijícím v České republice. Chceme, aby v budoucnu byly vytvořeny podmínky pro to, aby bylo možné volit do všech úrovní zákonodárné moci nejen korespondenčně, ale i na internetu (po vzoru např. Estonska).

ABE: Přestože krajané hráli rozhodující úlohu v posledních volbách, byli v minulém období několikrát velmi vážně poškozeni. Bylo to zrušení konzulátu v Montrealu, zrušení přímého leteckého spojení mezi Prahou a Montrealem a Prahou a Torontem. Většinou se to děje prý z ekonomických důvodů. Přesto však nechyběly „turistické“ zájezdy senátorů do Kanady. Co chce Strana zelených udělat pro to, aby se podobné necitlivé zásahy do jejich života neopakovaly a jak by Vaše strana chtěla s krajanými spolupracovat?

AP: Především musíme posilovat vzájemnou kulturní a ekonomickou

výměnu, udržovat a rozšiřovat blízké vazby mezi lidmi v ČR a Kanadě a také se snažit o zrušení vízové povinnosti. O obnovení přímých letů rozhodují letecké společnosti nakonec právě na základě poptávky občanů ČR a Kanady. „Turistické“ cesty některých zákonodárců je smutný fenomén, ale je to až druhotná věc, týkající se obecně politické kultury v ČR.

ABE: Co byste chtěli přenést z kanadské politiky do Čech a čemu byste se chtěli naopak vyvarovat?

AP: Určitě otevřenost, nadhled, ale i disciplínu při řešení problémů v ekonomické, sociální sféře nebo při ochraně přírody. Postoj, který zaujala v minulosti Kanada vůči uprchlíkům, je obdivuhodný a právě Češi a Moravané by měli být prvními, kdo bude otevřený například vůči politickým uprchlíkům z jiných zemí.

Další doména - Úcta ke krajině, která je v ČR stále vnímána něčím okrajovým a zelenější jediná na české politické scéně, kdo se to snaží změnit. V této oblasti osobně velice k vítují přístup Kanady k ochraně přírody (Národní parky a organizace služeb pro návštěvníky), který je velkou inspirací při ochraně posledních zbytků naší společné středoevropské přírody.

ABE: V minulých volbách byla SZ poškozena volebním systémem. Například Stanislav Penc přesáhl pětiprocentní hranici, ale přesto se

nedostal do parlamentu. Chcete změnit systém? Chcete odstranit pětiprocentní hranici?

AP: Obdobně zeleným chybělo v minulých volbách cca 700 hlasů právě v Jihočeském kraji (při překročení hranice 5,9%). Zelení usilují dlouhodobě o změnu systému, který diskriminuje voliče menších stran. Jednou z cest je změna volebních obvodů, tak aby byly přibližně stejně velké.

ABE: Internet má bezesporu řadu výhod, ale nehrozí zde nebezpečí, že se díky internetu v budoucnu prosadí pouze skupina, která se orientuje na nová média? Jak chcete oslovit ostatní voliče?

AP: Především musíme fungovat nezávislá a veřejnoprávní média bez vlivu politických stran, jak jsme toho bohužel svědky dnes. Ve srovnání s ostatními stranami používáme minimum billboardů. Jde nám o věcnou kampaň, ne prázdná hesla a proto jsme kromě internetu vsadili především na kontaktní kampaň. Naše voliče chceme přesvědčit našim programem, odpovědností a slušností v politice.

Odkazy, užitečné zdroje informací:

www.zeleni.cz

<http://www.pavlicko.cz/>

Po uzavření jsme dostali odpověď od ČSSD, kterou uveřejňujeme na našem webu.

Aleš Březina

Dr. Petr
Munk
Chiropraktik
1552 Bloor St. W.

Toronto, Ont.
www.drpetermunk.com

Ordinační
hodiny:
Pondělí-pátek:
10-13 a
15-19.

Tel.: 416/533-0005

Translations

**EVA
MESTICOVÁ**

Překlady, tlumočení

Autorizovaná překladatelka

E-mail:
emestic@hotmail.com
416/922-8786

Velvyslanectví České republiky v Ottawě a Generální konzulát České republiky v Torontu
použijí ve svých volebních místnostech ve dnech 27. a 28. května 2010
od 14,00 do 21,00 hod. místního času

VOLBY DO POSILANĚCKÉ SNĚMOVNY PARLAMENTU ČESKÉ REPUBLIKY.

Hlasování ve volebních místnostech v Kanadě bude umožněno každému voliči, který je u zastupitelského úřadu registrován ve zvláštním seznamu voličů, anebo voliči, který předloží voličský průkaz.

Při vlastním hlasování se volič musí prokázat platným cestovním dokladem ČR (např. cestovním pasem nebo cestovním průkazem) nebo platným občanským průkazem ČR.

Jako volební obvod, do něhož budou volit občané ČR v zahraničí, byl vyhlášen Jihočeský kraj. Seznam stran kandidujících do tohoto kraje vč. hlasovacích listků v elektronické podobě naleznete na oficiálním serveru Jihočeského kraje <http://www.kraj-jihocesky.cz> v sekci „Volby do PS Parlamentu ČR 2010“. Hlasovací listky voliči obdrží v den voleb ve volební místnosti.

Další zajímavé informace o volbách naleznete na webových stránkách zastupitelských úřadů České republiky v Kanadě.

Kontaktní údaje na zastupitelské úřady České republiky v Kanadě:

Velvyslanectví České republiky v Ottawě
251 Conque Street
Ottawa, ON, K2P 0G2, Canada
Tel: (613) 562-3875
Email: ottawa@embassy.mzv.cz
Web: cs.mzv.cz/ottawa

Generální konzulát České republiky v Torontu
2 Blue Street West, Suite 1500
Toronto, ON, M4W 3V8, Canada
Tel: (416) 972-1476, linky 14, 15 a 27
Email: toronto@embassy.mzv.cz
Web: cs.mzv.cz/toronto (v sekci "Volby 2010" je možno ověřit si zápis ve zvláštním seznamu voličů)

Denní kronika

15. 5. 2010

Lidé volají policii kvůli složenke od Kalouska

Praha-mfd-Devadesát procent obyvatel si myslí, že státní dluh je velkým problémem Česka. Ale když se dozvěděli, že astronomické číslo 1,21 bilionu korun znamená v přepočtu dluh 121 tisíc korun na každého, někteří kvůli tomu museli vyhledat i lékaře.

Volební leták strany TOP 09 v podobě složenky na splacení dluhu 121 tisíc korun vyděsil tisíce lidí. Složenky našli lidé v poštovních schránkách, strana tím upozorovala na výši státního dluhu přepočítanou na jednoho člověka.

„Především starší lidé nepochopili, že je to volební kampaň Spousta seniorů byla znepokojena a alarmovala linky 112 a 158,“ řekla mluvčí pražské policie Andrea Zoulová. Stejnou zkušenost má policie například na Zlínsku, kde se na ni obrátily desítky lidí s oznámením o podezření z podvodu. MF DNES zaznamenala už včera případ, kdy se 77letá paní z Nepomucka zhroutila, když složenku uviděla. Skončila v péči lékařů.

„Ta částka je šokující, ale pravdivá. Prosím o pochopení zejména ty, kterým se udělalo nevolno, je mi to líto, ale situace je velmi vážná - dělá se nám prostě špatně z pravdy,“ reagoval na rozhořčené reakce místopředseda TOP 09 Miroslav Kalousek. Hlavní kancelář strany přiznala, že jen za poslední dva dny volalo více než dva tisíce lidí a dorazily i stovky e-mailů. Ostatní strany i prezidentův tajemník Ladislav Jakl akci TOP 09 odsoudili.

17. 5. 2010

Morava vzdoruje stoleté vodě

TŘINEC-mfd-Kvůli rozvodněným moravským řekám musely být desítky lidí evakuovány a další se na evakuaci připravují. Záplavy si vyžádaly život starší ženy z Třince, v Zubří na Vsetínsku strhla voda menší dům, někde jsou domácnosti bez elektřiny či tepla. Nejkritičtější je situace v Moravskoslezském kraji a na severu Zlínského kraje, v úterý tam navíc bude opět přšet.

Uzavřeno je několik železničních tratí a desítky silnic. Deset moravských přehrad se už zcela naplnilo. Vláda na odstraňování následků záplav nasadí 800 vojáků.

Silný proud vody rozvodněného potoka u Zubří na Vsetínsku v části Háje strhl menší chatku i vedle stojící garáž. Voda začíná podemílat i blízký větší rodinný dům. Z místa hasiči evakuovali několik osob, přírodní živěl však hasičům zásah komplikuje. Odpoledne se hladiny většiny toků na Vsetínsku stabilizovaly nebo dokonce klesly, záchranáři i obyvatelé postižených oblastí však zůstávají vzhledem k nepříznivé předpovědi počasí ve střehu.

Dažde překonávají staré rekordy

BRATISLAVA, TREBIŠOV, NOVÁKY-sme/Jaroslav Balta. Eugen Korda-Silné dažde, ktoré od víkendu spôsobujú záplavy takmer po celom Slovensku, majú svoju prvú obeť. Z rozvodneného potoka v Nitrianskych Sučanoch neďaleko Novák ešte v nedeľu hasiči vytiahli mŕtve telo 62-ročného muža.

Také silné dažde takmer na celom Slovensku u nás neboli už trinásť rokov.

Najvážnejšia bola v pondelok už štvrtý deň situácia na východe Slovenska. V Trebišove museli na rieke Roňava vyburat tri hrádze, aby sa voda nepreliala a nezatopila domy. Ľudia utekali zo svojich domovov. Evakuovať

museli viaceré rodiny na Gemerí aj na Záhorí, kde stúpala rieka Morava. Najvyšší povodňový stupeň platil aj na severe Slovenska, nebezpečná bola najmä rieka Kysuca.

Orbánov zákon už dostal parlament

BUDAPEŠT-sme/(mož, knm)-Vítaz aprílových maďarských volieb Fidesz v pondelok predložil novému maďarskému parlamentu zákon o dvojakom občianstve. Jeho prijatie bude pri dvojtretinovej väčšine Fideszu v parlamente len formalitou.

ČESKO-SEVEROAMERICKÁ OBCHODNÍ A KULTURNÍ KOMORA INC.

CZECH - NORTH AMERICAN CHAMBER OF COMMERCE AND CULTURE

909 Bay St. # 1006
Toronto, ON M5S 3G2
Tel./Fax: (416) 929-3432
E-mail: czechevents.novotny@gmail.com
www.czechevents.net

DIVADLO ZA ROHEM

srdečně zve na večer jazzu a poezie

MELANCHOLICKÉ BLUES

s Jiřím Grosmanem (kytara, zpěv) j.h. a přáteli

Belmondo cafe, 2075 Old Dollarton, N.Vancouver

28. a 30. května 2010, 19.30 hod.

Vstupné: \$15

OBČERSTVENÍ - BAR

Rezervace: Vladimír (604) 984-8807, Zdena (604) 929-6350

Těšíme se na vaši účast!

PRAGUE
FINE FOOD EMPORIUM
416.504.5787
638 QUEEN ST. WEST
WWW.THEPRAGUE.CA
CATERING@THEPRAGUE.CA

NÁKUP A PRODEJ NEMOVITOSTÍ * INVESTICE ZAJIŠTĚNÍ PRONÁJMU NEMOVITOSTI DOMY VHODNÉ K REMODELINGU DOMY ZABAVENÉ BANKAMI

Informace ohledně nákupu či prodeje nemovitosti je možno najít na internetových stránkách:
www.SupportBuyorSellYourHome.com

DIRECT: **647.296.8754**
e-mail: radka@royallepage.ca

Těším se na budoucí spolupráci!

RADKA HNILICOVÁ

ROYAL LEPAGE

Complete Real Estate Services

Miroslav Kilinger
Sales Representative

Century 21
GREEN REALTY INC.
Brokerage*

Direct: 1-888-900-0960
Office: 1-905-565-9565
Fax: 1-416-900-0960

Hearts Open Toronto - with Davi Theatre and Sokol Canada, presents

a CELEBRATION of VOICES **HOT**
LIVE MUSIC • FILM DOC LAUNCH • MEET THE ARTISTS • JAM

Sunday, June 13, 2010, 7 - 11 pm

Danny Marks
Circle of the Earth Band
and a stellar line-up of musicians

Upstairs Lounge
334 Bloor St. W.
www.upstairs.ca/showings

Toronto premiere of Zuzana Hahn's 30-minute film shown at Morel Festival against Totality 2010, Prague.

voices within walls

Voices within Walls features:

- Eily-Ray Hennessy
- Bonny Leat
- Peter Margery
- Gregory Miro
- Laura Robinson
- Lucas Sestier
- Brian Thompson
- Richard Ujwal
- Orson Triner
- Silvia De Souza

Pay what you can!

A film of Love, Hope, and Transcendence. Featuring testimonials of prisoners of conscience against communist oppression from around the world. In an avant-garde performance of drama, aerial dance and music.

info: zuz@rogers.com • 647-228-2407

*Friends support Open Book Group's initiative to bring to Ottawa, the **Memorial to Victims of Totalitarian Communism - Canada's Last of Its Kind**, as awarded by the National Capital Commission in September 2009. The project received endorsement in Canada's Free Press (2010) and other publications. Charitable donations can be made by cheque to our dedicated account: **VOC Commemoration**.

OPEN BOOK GROUP

Z Deylova ústavu přes Krásnou Lípu a Mšeno zpátky do Prahy

Vyprávění třetí Antonína Kubálka

Antoníne, posleďně jsi se zmínil, že nerad hraješ, když nemáš podmínky, abys podal nejlepší výkon, když tě třeba nástroj neposlouchá. To je běžná vlastnost u umělců. Moje manželka Maria jako malířka nerada maluje, když k tomu nejsou správné podmínky. Když je třeba hluk, když nemá dostatek světla. Říká, že se nikdo nebude ptát, za jakých podmínek to dělala, ale lidi budou hodnotit výsledek. Máš takové pochopení třeba i pro sportovce, že nechtějí hrát na Mistrovství světa, když nejsou v nejlepší kondici?

Jákovoliv sport je dětská hra. Když to mohou dělat profesionálně, tak mají tu kliku, že dělají to, co mají rádi. Při tom mají kolem sebe doktory, psychiatry a když by jim někdo řekl, že není ve formě, že nesmí hrát, tak to je pro ně spíš trestem. Navíc jsou za tím neuvěřitelné peníze. Třeba v baseballu, zrovna jsem četl, že někdo uzavřel kontrakt za 164 milionů. Já jsem byl jednou na baseballu a byla to neuvěřitelná nuda. Celou dobu se čekalo až se něco stane. V hokeji je třeba hodně zápasů, je zapotřebí rychlost, ale někdo, kdo bere tři miliony a netrefí se do branky, to bych dokázal za ty peníze taky, dokonce bych to udělal i za daleko méně peněz.

Rozdíl je v tom, že on se trefí z deseti pokusů dvakrát a ty by ses netrefil ani jednou...

To není ale pouze ve sportu. Třeba v umění se berou obrovské peníze v administrativě. Různí ředitelé galerií a muzeí berou statisícové platy a při tom nemusejí nic umět. Zatímco lidi, kteří by něco měli dostat nic nedostanou nebo hrozně málo. V hudbě ředitel symfonického orchestru má větší plat než dirigent. Velké peníze byly v produkci gramofonových desek, dnes cédeček, zatímco špičkoví hráči v orchestru mají nějakých šedesát tisíc dolarů za rok, a někdo okolo má mnohonásobně víc. To je takové kapitalistické zlo, že lidi, kteří mají titul a kteří tomu třeba ani nerozumějí mají spoustu peněz, zatímco ti, co dělají nějakou práci dělají za babku. To není jen v umění, to je třeba i v bance. Nechápu tuto logiku a hlavně mi připadají nesmyslně ty vysoké rozdíly.

Ale vraťme se do Deylova ústavu...

Deylův ústav to byla hudebně profesionální škola. Po jeho absolvování se většina žáků stala učiteli na těchto školách. Byla to dobrá škola. Každý hrál na nějaký nástroj. Tehdy jsem vůbec nepomýšlel na koncertní dráhu. V patnácti se o těchto věcech nepřemýšlím. Měl jsem spolužáka, nějaký Václav Zelený, ohromně talentovaný kluk, ale měl rovněž problém s očima. Nikoliv však od nějakého úrazu, ale kvůli nádoru mu museli odejmout oko. Později se ukázalo, že se byl mozkový nádor. Byl se mnou na Hradčanech, ale o rok níž a já už byl v Deylově ústavu, ale měli jsme stejného učitele Otakara Heindla. Jednou jsem se ho zeptal, co dělá Václav a on mi sdělil, že se chystá na přijímačky na konzervatoř. Tak jsem řekl, že bych to zkusil taky a začal jsem se připravovat na přijímací zkoušky. Tak se stal Vašek Zelený příčinou toho, že jsem na tu konzervatoř po roce šel, ale zůstal jsem bydlet v Deyláku. Konzervatoř byla u Rudolfiny na druhém břehu Vltavy. Ve stejné budově byla i AMU a studia, kterým jsme říkali katakomby. Takže jsem chodil do školy každý den přes most. Ještě jsem nebyl tak vycvičený, že bych se ráno zastavil v hospodě U tří pštrosů. Tam jsem zůstal pět let, než jsem začal chodit na Akademii. Zatímco na konzervatoři už se nebrali žádné předměty kromě češtiny, a to byla literatura, stále byla považována za střední školu, kdežto Akademie za vysokou. Co je důležité, že jsem byl z toho Deyláku vyloučen v roce 1957 po absolventském koncertě, když jsem hrál ve Smetanově síni s Rozhlasovým orchestrem.

Deylák měl totiž večerku a elektrická vrata a já jsem věděl, že když se do těch vrat trochu strčí, tak se otevrou. No, a já po tom absolventském koncertě šel na flám, který trval tři dny. Když jsem se vrátil, tak si mě ředitel zavolaal a sdělil mě, že dávám špatný příklad. Nakonec jsem jednou musel odejít, jinak bych tam byl dodnes. Pak jsem bydlel různě, až jsem se dostal k sochaři Emanuelu Famirovi. V době normalizace byl postrachem umělců. Byl to bolševik. On byl ředitelem nějaké výtvarné školy. Osobně jsem ho neznal, ale měl jsem dvě žáčky a maminka jedné z nich byla jeho sestrou. Prodávala dámské plavky a podprsenky. Ona se mne ujala. Měla velkou zahradu a tam postavila malý domek z cihel a dala mi tam piano. Jednou tam ten Emanuel Famirovi přišel na návštěvu a zdálo se, že je to fajn člověk. Já jsem se v tu dobu o politiku nezajímal a tak mne překvapilo, když mi někdo říkal, že je to bolševik. On měl nezdaleko odtamtud ateliér z nějaké bývalé továrny. Luxusní ateliér.

Famirovi mi dal klíč, abych si tam někdy zaflámoval. Já to vzal doslova. Při jednom popíjení jsme začali prohlížet, co v tom ateliéru vlastně má. Objevíli jsme tam krabici s cigárama, ale i pistoli. A tak jsme seděli venku na zahradě a tam pobíhaly krysy, tak jsme ji použili. Tak jsem byl zase požádán, abych klíč vrátil. Možná,

že to nebylo kvůli tomu, ale že paní Famirová se dověděla nějaké drby. Musel jsem tedy bydlet na koleji v Hradební ulici. Na rohu byla hospoda Dubonet. Nahoře byla hospoda a dole vinárna. Tam se kluci scházeli v hospodě a když nebyly peníze, tak jsme dali vždycky do frcu hodinky. Byl tam vrchní, nějaký Štěpán. Jednou jsem se potřeboval nutně napít a tak jsem mu nabídl ty svoje s tím, že mu to příští týden vrátím. On mi vzal za ten pulc, tam měl skříňku a tam bylo 150 luxusních hodiněk. Štěpán mě upozornil, že některé jsou tam už asi pět let. „Já vím, že bys o ty hodinky přišel, tak tady máš alespoň panáka zadarmo.“

Nakonec jsem ale Akademii nedodělal, protože jsem jim třísknul s indexem. Nechodil jsem totiž na politickou ekonomii a nedostal jsem zápočet, vlastně mně ho zapsal kretén pouze tužkou, což neplatilo. Krásné na tom bylo, že tam učila řada lidí, kteří byli tak staří, že byli až senilní. Byl tam nějaký Josef Stanislav, bolševický skladatel, psal kantáty na téma *Ruce pryč od Křeje a Sázení stromků v Sibiři*. My jsme ho měli vždycky ráno v deset hodin na předmět, který se jmenoval *Rozbor skladeb*. Bylo to v květnu a venku svítilo sluníčko, krásný výhled na Vltavu a lodičky se tam projížděly již v deset a my jsme čekali na profesora Stanislava. Můj kamarád kontrabasista Vencu Fuka šel k tabuli a napsal PROFESOR STANISLAV DNES NEVYUČUJE, ale zůstali jsme sedět. On vešel do třídy, už blbě viděl, přečetl si to a pak řekl: „Můžete jít domů, já dnes neučím.“

Když skončila tato epizoda, musel jsem vstoupit do života a šel jsem učit do Kamenice nad Lipou, kde se narodil skladatel Vítězslav Novák. Zároveň jsem se oženil, když Akademie byla pro mne historii. V Kamenici jsme učili oba. To bylo v roce 1959.

Po roce se nám narodila dcera a jeden můj známý odešel ze školy ve Mšeně u Mělníka. To byly divoké dva roky. To už mně začaly přicházet nabídky na koncerty a tak jsem se rozhodl, že budu žít na volné noze. Ve Mšeně se mi líbilo, tam bylo sedmnáct hospod. Nejoblíbenější byla hospoda u Stříbrného lva, tam točila pivo paní Kaufmanová. Jednou tam za mnou přijeli výtvarníci. Nějaký Tonda Tomalík, Tonda Málek a Zdeněk Beran. Večer se na nás přilepil místní hrobník. Nakonec jsme skončili u něho doma, v takové místnosti plné rakví a ráno se vzbudím a koukám, kde to jsem a já zjistil, že jsem spal v jedné z nich. Kdyby to ti nebožtíci později věděli, že jejich rakev byla již použitá. Když jsem přišel domů, tak se manželka ptala, kde jsem byl a tak jsem jí po pravdě odpověděl, že mezi mrtvejma. Po mšenské epizodě jsem se vrátil do Prahy, kde jsem byl až do osmašedesátého. Do Mšena jsem se už nikdy nevrátil, ale když jsem přijel po třidvacetiletých letech v exilu do Prahy, tak jsem měl koncert ve Smetanově síni a na něj přijel celý autobus ze Mšena.

Aleš Březina

TĚBOR HOUTNÝ vznikl před 56 let. Nachází se 60 km na S od Montrealu v lesích Lanárdského národního parku. Těbor vlastní pláň na jezeře Lanford. Těbor pro děti od 6 do 15 let bude mít opět radost z vytváření tajemství a hrát si do 24. července. Cení pohybuje se: za první dítě je to 2955/1 Kč, za druhé 2955/2 Kč, za třetí 2955/3 Kč. Za každé další dítě se stanoví sleva 10%. Děti se nevěnují. Sociálně slabší příjmy se řeší individuálně. Výkony pro děti: kvalitní program, dobrá jídla a levné poplatky. Vydáváme potvrzení na daňové účely! Ústřední příjmy: děti, které nemají ani český, ani slovenský. Ať si děti přivedou svoje kamarády z kantonů. Hlavními plácními knihovny (mimo jiné) kopírování za pobyt dětí a vedoucí k dětem. Přihlášky na dětský těbor a na práci jsou na internetech: www.jouit.org. Posíláte své děti a můžete nás kontaktovat: střední síň, síň českou a slavenkou (malá síň). Kontakty: Josef Mrazek, Tel. 450-465-4844, Fax: 450-921-4159, health.vital@vymontreal.ca, Viera Sahnová, Tel. 514-365-8141, vstl@vymontreal.com, Zdeněk Nosek, Tel. 514-365-8861.

Dvě hospody na jednom rohu naproti AGO

(Dundas a McCaul)

v místě, kde je piva jako šafránu!

Na pípě jsou desítky evropských piv a mezi nimi Pilsner Urquell a Czechvar!

K tomu jídlo po celý den

Otevřeno sedm dní v týdnu od 11 do 2 ráno.

Village Idiot Pub

126 McCaul St.
Toronto, Ontario M5T 1W2
Tel.: 416/597-1175
E-Mail: idiot@atef.ca
www.villageidiotpub.ca

Sin & Redemption

136 McCaul ST.
Toronto, Ontario M5T 1W2
Tel.: 416/640-9197
E-Mail: sinners@atef.ca
www.sinandredemption.com

Tři krátká zamyšlení o Hot Docs

Ve stejnou dobu jako plzeňský festival Finále probíhá na jaře i festival Hot Docs. Filmy, které jsem viděla na tomto letošním torontském festivalu dokumentárních filmů spojuje jedno zvláštní téma ztráty a u filmů, které jsem neviděla naznačuje program podobné zaměření. Je to shoda okolností nebo přirozený efekt globalizace a způsobů komunikace, že jsou všichni tak vzájemně propojeni a ovlivňuje to inspiraci, či volbu námětu filmařů? Možná, ale určitě v tom hraje roli duch doby, který jej reflektuje a festival Hot Docs poskytuje výbornou příležitost sáhnout si na tento puls.

První z filmů, který mě oslovil byl film režiséra Nicholase Shermana *Soundtracker* o Gordonu Hemptonovi, který se již v mládí začal zabývat nahráváním zvuků života nejen v přírodě, ale i ve městě. Mladý filmař s kameramanem cestují a zachycují jeho příběh. To vše na nás působí překvapivou silou zachycených zvuků. Zároveň diváka zasahuje filozofie pokory, úžas před stvořením, uvědoměním si křehkosti a jedinečnosti zvuků přírody. Po shlédnutí filmu nás čekalo ještě jedno překvapení. S režisérem se objevil i sám Gordon Hempton. Diskuse s ním byla tak zajímavá, že by zasloužila nastartovat další dokument.

DELEGACE Z OSADNÉ V BRUSELU

Film *Osadné* je o nejvýchodnější vesnici Evropské unie. Jde o malou rusínskou vesnici v nejzažší části východního Slovenska, která vlastně vymírá. Starosta, kněz a politický představitel spolu s obyvateli Osadného chtějí udělat něco pro zviditelnění vesnice a zlepšit situaci do budoucna. Pozvou zástupce Slovenska u Evropského parlamentu na návštěvu, kde se ho snaží přesvědčit, jak by se vesnice mohla zviditelnit, zpřístupnit turistům a také stát se duchovním centrem. Příběh se rozvíjí dál, že tři představitelé Osadného odjedou na pozvání do Bruselu, kde velice rychle pochopí, že poslanci EU jsou hlavně velmi výmluvní a naděje na dotace se rychle rozplynou. Film je smutný, ale zároveň plný humoru a vzácně upřímný.

Zvláštním zamyšlením nad vlivem starého umění je dokument o obrazech Jana Johannese Vermeera a vlivu na dnešního člověka - *Views on Vermeer (Twelve Short Stories)*. Režisér Hans Pool spojil dvanáct rozhovorů, spíše monologů fotografií, filozofů, umělců či obchodníků s obrazy na téma proč a jak vzrostl zájem o Vermeerovy obrazy od počátku dvacátého století až po dnes. Mezi krásně dokumentovanými záběry na Vermeerovy originály se prolínají lidé dneška, kteří různými způsoby a z různých důvodů Vermeerovo umění milují anebo jsou jím až posedlí. Jejich postřehy, interpretace a hlavně zajímavé pohledy ze současnosti do Vermeerova světa prozrazují mnohé a nastavují zrcadlo naší současnosti. Je to fascinující experiment a doufám, že ne poslední. Jedním z hlavních důvodů, čím Vermeerovy obrazy přitahují je hlavně jakýsi vnitřní pokoj. Něco, čeho podle slov jednoho ze současných umělců se nám nedostává, co tomuto světu chybí. Touha po klidu a otázky, odkud ta klidná krása a jak tu klidnou krásu Vermeer našel. Je dosud přítomná, skutečná? Je nám stále ještě dostupná? Není jen na nás objevit ji a přijmout ji? Tento film, podobně jako i jiné, naznačuje křehkou, ale zároveň reálnou naději, že ano!

Maria Gabánková - Toronto

Loutky Ludka Bognera

Ve výkladní skříni na 1597 Dupont St. v Torontu můžete spatřit loutky Ludka Bogner.
www.opendoorsdesign.ca

Fiddler's Dell Bar & Grill

Since 1954

Licensed under L.L.B.O.

Evropská a kanadská kuchyně

Slovenský i szegedinský guláš s knedlíky, smažený sýr, řízek!

V neděli, v pondělí a ve středu můžete mít populární křidélka!

Dvacet točených domácích i dovezených piv

Velká obrazovka, na které můžete sledovat přímé fotbalové i hokejové přenosy!

Na vaši návštěvu

na 781 Annette St. (křižovatka Jane St.) v Torontu
se těší

Jozef Karol; Tel.: 416/767-8882

TOČENÝ PILSNER URQUEL A CZECHVAR
V ZÁPADNÍM TORONTU!

Česká a slovenská televize na internetu!

nova prima JOJ 1 2 1 2

Nyní OnlineTV1 v novém!

nový Web, více stanic! větší archiv!

www.onlinetv1.com

Your Connection To Home

onlineTV1.com

www.onlinetv1.com

NA OKRAJ

Setkání v Torontském Staru

Nemyslím, že se někdy setkaly. Pravděpodobně jedna o druhé vůbec nevěděly. Ale v Torontském Staru z 8. května 2010 je najdete v sekci úmrtí vedle sebe. Nejdříve čtete jméno Jindry Reichlové (nar. 4. února 1919, zemřela 5. května 2010). A hned za ní jméno Anne Rezek (zemřela 3. května 2010 ve věku 96 let). Nekrology přineseme příště.

Po šedesáti pěti letech

Nepamatuji se vůbec, jaké jsme měli počasí onen květen před 65 lety. Ale v mém podvědomí se uhníždila představa, že v těch ranných květnových dnech, kdy skončila válka, nebe bylo nezvykle vysoké a do široka rozklenuté, ve dne svítilo uhrančivou modří a v noci po něm plula pohádková loď vytepaná do podoby groše z nejcistšího zlata. Ale hned tady jsem svoji představivost chytil při lži: v těch dnech se totiž po zemi potuloval značný počet zběhů z poražené německé armády a všude, hlavně na venkově, občané tvořili ozbrojené skupiny (nemám ponětí, kde jsme vzali zbraně), které v noci hlídaly vjezdy a vchody do svých vesnic a braly to hrozně vážně. A já šel na rande do sousední vesnice a když jsem se po půlnoci vrátil (a tady jsme u té lži) nic nesvítilo na nebi ani na zemi, tma jako v pytli a mne moji strážní druhové málem zastřílili.

Bylo to dny nadšení, kdy se krásně snilo o neohraničených možnostech a kdy jsme se, alespoň na chvíli, milovali. Pamatuji se na návrat prezidenta Beneše a v hlavě se mi honí Seifertovy verše (asi trochu jinak, než je napsal):

“Když jste jel mostem, který máme rádi, v přívalu slávy hučel vody spád. A řeka nelže. Její řeč je jiná a je v ní věrnost země odvěká. Tak vítá matka ztraceného syna, který se šťastně vrací z daleka. I acháty se v kapli rozpršely, já jsem je viděl, já znám jejich třept. Však slzy štěstí, tekoucí v té chvíli, jsou vzácnější: to plakal štěstím lid.”

Edvard Beneš... Beneš je jedním ze dvou lidí, jejichž osudy se v mé mysli zvláště výrazně prolínají s osudem jejich země. Nesložil mi poklonu pouze Seifert (udělal to ještě jednou, v září 1948, po Benešově smrti, v básni, která začíná: “Měsíce révy, měsíce brázd, měsíce zamžené šedi. Znovu a znovu budem si klást otázku bez odpovědi...” Masaryk o něm řekl: “Bez Beneše bychom republiku neměli.” Churchill o něm mluví jako o “zralém evropském státníku, vždycky věrném své rodné zemi”, Kanadská historička Margaret MacMillan v nedávné historii “Paříž 1919” píše s respektem o jeho práci pro Československo. Vyčítá se mu, že měl mindráky, které v něm vyvolávaly žárlivost a mstivost: jeden z důvodů, proč jel v roce 1943 (přes varování Churchilla, Edena a jiných) do Moskvy bylo odmítavé chování západních politiků po rozparcelování ČSR v Mnichově; proč nedovolil, aby byla po válce obnovena agrární strana (agrárníci pro něj nehlasovali - ale myslím, že měl i jiný, legitimnější důvod: po jeho soudu vypsělá demokracie nemůže být založena na stavovských stranách); byl příliš levicově socialistický (dekrety atd.), vzdal Československo bez boje nejdříve Hitlerovi a pak Stalinovi. Mnohé z těchto výtek jsou alespoň částečně obhajitelné, zvláště když nevezmeme v úvahu

rozložení politických sil ve světě a pravděpodobné následky faktického vyhlášení války nejdříve Hitlerovi a pak Stalinovi. Ale mně nejde o obhajobu Beneše (já jsem se nikdy nesmířil s tím, že nechal protektorátního prezidenta Háchu zemřít ve vězení). Zmiňuji se o něm hlavně pro paralelnost jeho osobní tragédie a tragédie jeho národa, v únoru a hlavně po únoru 1948, která tak brutálně pohřbila naděje onoho květnového máje před 65 lety.

Václav Havel... Můj problém je (a je to můj problém). Že Václavu Havlovi nerozumím. Hlavně asi proto, že patřím k jiné generaci, vyrůstal jsem v jiném prostředí a sloužil jiným bohům. Asi pro mne navzdý zůstane kafkovskou postavou. Hvězda sametové revoluce a polistopadový prezident je mi sympatický rozpětím svých zájmů: literatura, esejistické buřičství, politika, protestní muzika. Je mi sympatický i svou vírou v člověka a nepochybují, že chtěl stavět lepší svět. Je mi líto, že nesl (a dosud nese) nemalé břemeno bolesti. Ale potom už stojím před otázkou. Co například znamená jeho mravní imperativ “Láska musí zvítězit nad zlem” V první řadě, co je láska? Udělám-li něco pro vlastní uspokojení (zvláště jestli současně někoho zraním), je to akt lásky? Je to akt lásky vítězící nad zlem?

Mnozí z nás mají problém s Havlovým postojem ke komunismu. Ti, kteří chápou, že politik nemůže ignorovat skutečnost, že během 40 let komunistického režimu víc než sedm milionů čs. občanů bylo členy komunistické strany, nechápou, že v Havlově škole hodnot není místo pro spravedlnost. Nebo alespoň odsouzení. Není dnešní stav české společnosti - alespoň částečně - plodem filozofie, že “u nás se komunisté pronásledovat nebudou”? Pronásledovat? Kdo četl zápis Havlova tajemníka o Havlově jednání s komunistickými vůdci koncem roku 1989, snadno dojde k závěru, že i slovo “sametová” je příliš tvrdým výrazem pro popis oné podivné revoluce.

Nevím, co historikové jednou napíší o posledních dnech Československa. Možná, že budou obdivovat, že nepadl jediný výstřel, že národ nevyhodil peníze na referendum, že vlastně nebyla na jedné ani druhé straně jediná slušnější demonstrace. Ale možná, že ne. Možná, že seberou svědectví svědků (možná si zajedou i do markhamské katedrály), a s podivem usoudí, že v tom rozchodu bylo něco neuvěřitelně smutného: že se národ (nebo chcete-li dva národy) tak lehce a skoro otráveně vzdal něčeho, co s takovými obětmi a s takovou láskou vytvořily nedávné generace. Bude to jejich soud i nad Havlem?

Frank Ječmen předsedou Masarykova ústavu

Na valné hromadě MMI, konané 25. dubna 2010, byl předsedou zvolen Frank Ječmen. Jediným dalším kandidátem byla dosavadní předsedkyně Dagmar Vavrušová. Pan Ječmen obdržel skoro tři čtvrtiny odevzdaných hlasů. Myslím, že měl i jiný, legitimnější důvod: po jeho soudu vypsělá demokracie nemůže být založena na stavovských stranách); byl příliš levicově socialistický (dekrety atd.), vzdal Československo bez boje nejdříve Hitlerovi a pak Stalinovi. Mnohé z těchto výtek jsou alespoň částečně obhajitelné, zvláště když nevezmeme v úvahu

Masaryktownu jim rozhodně nepomáhala. Krajanské kořeny Franka Ječmena (už jeho rodiče se zúčastnili krajanské práce) jsou mnohem hlouběji a jeho základna v komunitě je daleko rozsáhlejší (vidíte ho i jeho paní na skoro každém krajanském podniku).

Blahopřeji mu k zvolení a přeji mu dobré nervy a chladnou hlavu!

Slovenská mladá scéna hraje komedie Radošinského naivního divadla

Slovenská mladá scéna má tu velkou výhodu, že svá představení může hrát skoro kdekoliv. Protože nic nepředstírá - nebo naopak poněvadž předstírá nemožné - (má velký vzor v Radošinském naivním divadle), nepotřebuje ani zvláštní prostředí, ani nákladné kulisy, ani nejmodernější osvětlení. Co ale potřebuje - a v tom směru je neúspěšné - jsou herci, kteří své role znají na jedničku. A chytrý text.

Koncem dubna a začátkem května se nám *Slovenská mladá scéna* předvedla v sále kostela sv. Václava v Torontu. Je tam velmi příjemné prostředí, ale malé jeviště se sotva hodí na honosné divadelní produkce. Ale to mladý slovenský divadelníkům vůbec nevadilo. Ono, jak se zdá, jim celkem vůbec nic nevadí. Se vším si dovedou poradit. Jak si divadlo poradilo s představením u sv. Václava? Geniálně: scénáře si vypůjčilo (slovenský výraz je daleko romantičtější: “zapožičanie”) od Radošinského naivního divadla, kostýmy (některé) od Nového českého divadla a něco od Barbary Sherrifové, Jan Kosiba jim pomohl s propagací, Adriana Soudek dělala koordinaci, Mila Benda pomáhala se vším a Nová víze pomohla s reklamou. A pěkná řádka dalších lidí přispěla jinak a všichni si zaslouží poděkování.

Protože *Satellite* nemá neomezený prostor, mohu se zmínit o scénářích a technických službách jen skoro pokradmu. Ale nemohu opomenout režiséra (a mnoho jiného) Viktora Matejkoviče, Bohdana Zatoška (hudba a světla), Lado Soudka (fotografie a propagace) a L.E. Lifestyles Catering (výborné vaří).

V první polovině programu jsme se znamenitě bavili hrou “Alžběta Hrozná nebo Krv story”, jejímž autorem - stejně jako autorem druhé hry “Loď Svet” je Stanislav Šteпка. Alžbětu Bátoriovou hrál (ano hrál - ve scénářích pana Šteпка je možné všechno) Martin Dančovský. Byl - jako celé obsazení - výborný. Grofku Deboru Bátoriovou hrála (suverénně) pro změnu žena, Zuzana Borovjaková, s níž jsem měl potěšení si zahrát v Novém divadle, stejně jako s představitelkou (ano představitelkou) kvetoucí divčiny Marišky Partaky, Romanem Kozákem (ten se vyzná - se mnou hrál opilce), - a konečně i s brilantním Viktorem Matejkovičem, který zosobil Ficka. Mariana Šupeková - Gregorik se vydováděla v roli Ilony Jo, Doru Sentešovou zahrála Zuzana Matejkovičová a dovádívou smrt Robert Schwarz. O čem to bylo? To dost dobře nevím, ale všichni jsme se výborně bavili. Druhá část večera byla věnována ještě vyšší společnosti než nějaká grofka. Setkali jsme se s následníkem trůnu Františkem Ferdinandem (myslím, že to byl následník d'Este nebo tak nějak) v podání - tentokrát hrál mužského - Romana Kozáka, s Natašou Tolstou

(hrála ji nenapodobitelně - škoda, že nehrála Lva Nikolajoviče - Mariana Šupeková-Gregorik), Kapitána hrál Martin Dančovský (ten, co byl tak výbornou Alžbětou Bátoriovou v Alžbětě Hrozné), Polu Negri (ano, slavnou Polu Negri!) hrála Zuzana Miháľková (a Pola Negri by se sama nemohla zahrát líp!), Zuzana Borovjaková společensky spadla z grofky v Alžbětě Hrozné na nějakou Alici, ale herecky to zvládla stejně úspěšně. No a Štefana Baniče (a to byl úplný amalgam postav) hrál nezapomenutelně (ačkoliv mně už se teď daří zapomenout všechno) Viktor Matějkovič.

Těším se na příští představení Slovenské mladé scény - se scénářem zapožíčným (zmiňl jsem se, že se mi to slovo líbí?) Radošinským naivním divadlem.

Joseph Drapell - 70

Narodil se v Humpolci 13. března 1940, na což jsem byl důtklivě upozorněn, že je sedmdesátníkem. Samozřejmě ve výborném stavu - což se ostatně od sedmdesátníků a dokonce i osmdesátníků dnes očekává. Ale ono nejde ani tak o to, kolik je panu Drapellovi roků jako o to, že je významným malířem, jak mi říkají ti, kteří tomu rozumějí. Já mám obrazy rád, jako všechno, čím se člověk pokouší přetvořit skutečnost kolem sebe do vznešenější podoby. Ale to samozřejmě je se mne nedělá znalce a o věcech, jimž moc nerozumím, píšu dost zdráhavě a pokud možno s pomocí lidí, kteří o těch věcech ví daleko víc než já.

Na pana Drapella (vlastně na malířství) jsem se rozběhl (ačkoliv moje běhání je už hodně klopýtavé) velkým obloukem. Vzpomněl jsem si, že jsem nedávno četl o malířství zajímavé povídání v anglickém překladu Kunderovy knihy *Nesmrtelnost*. Hrdina knihy, Rubens, který chtěl být malířem, se své tížádosti vzdá, pak se k ní chce vrátit, ale zjistí, že návrat k umění je nemožný (překlad: “Jako student si představoval, že všichni malíři na světě jdou stejnou cestou; královskou cestou, která vedla od gotických malířů k velkým italským renezančním mistrům, a dál k holandským malířům a k Delacroixovi, od Delacroix k Manetovi, od Maneta k Monetovi, od Bonarda k Matissovi, od Cézanna k Picassovi. Ti malíři nepochodovali po této cestě jako vojáci, každý šel svým směrem, ale co objevil, sloužilo jako inspirace těm druhým a všichni věděli, že razí cestu do neznámého, měli společný cíl, který je všechny spojoval. A potom najednou ta cesta zmizela... Cesta zmizela, ale v duších malířů zůstala ve formě nevyčerpatelné touhy “jít dopředu”. Ale kde je “dopředu”, jestliže cesta neexistuje? Snažili se odlišovat jeden od druhého a každý z nich objevoval něco jiného, ale ve všech případech to byl objev už objevený... Jednou (Rubens) navštívil newyorské Muzeum moderního umění. Na prvním poschodí viděl Matisse, Braqua, Miro, Dalího, a Ernsta, a byl šťastný. Tahy štětky na malířském plátně vyjadřovaly bujný požitek. Skutečnost byla velkolepě zhanobena jako žena znásilněná faunem, nebo se s malířem prala jako býk s toreadorem. Ale na druhém poschodí (a mezi oběma poschodími jako by tekla řeka smrti), určeném soudobému umění, se cítil jako na poušti: nikde ani stopa po temperamentních tazích štětky na

malířském plátně; ani stopa požítka, býk i toreador zmizeli. Krajně pesimistický pohled na soudobé, a zřejmě i budoucí adepty malířského umění..."

Na štěstí nic - jak se v mých neoborných kruzích říká - se nejl tak horké, jak se to uvaří. Proč by malířství (a nic jiného?) mělo končit? Proč si Kunderův hrdina myslí, že ví, co bude zítra? Nemyslím, že

s ním mnoho malířů souhlasí. Jedním z těch, kteří asi nesouhlasí, je náš sedmdesátník.

Jak jsme se zmínili, Joseph Drapell se narodil v roce 1940 v Humpolci, v roce 1966 emigroval do Halifaxu, studoval na Cranbrook Academy v Michiganu, přесídlil do Toronta, které se stalo jeho domovem. V mládí byl ovlivněn stylem

(zvaným artificialismus) dvou českých surrealistů žijících ve Francii, Toyen (roz. Marie Čermínová) a Jindřicha Štýrského. Z Toronta neměl daleko na Georgian Bay, oblast, která mu (jako jiným malířům, včetně *Group of Seven*) učarovala. Ve stejné době zdokonalil, pod vlivem Morris Louise, vlastní techniku nanášení barvy širokým nástrojem, připevněným k pohyblivé konstrukci. Tuto techniku použil při malování obrazů *Great Spirit*, jež jsou řazeny, stejně jako *Island Pictures* mezi nejspěšnější malířské pokusy zachytit duši země. V polovině osmdesátých let spolu s dalšími deseti kanadskými a americkými malíři vytvořil volnou skupinu *the New New Painters*, jméno, které si zvolili jako mírně ironickou odpověď na opětovné volání po novosti v malířství. (Kritika přišla s voláním po novosti ještě před vydáním *Nesmrtelnosti*, ale Kunderův hrdina šel dál a - jak jsme viděli - novost v malířství prakticky vyloučil).

Skupina vystavovala v Bruselu, Denveru, New Yorku, Nice, Paříži, Seoulu, Stuttgartu a jinde Drapell měl v devadesátých letech minulého století řadu samostatných výstav v Evropě a USA. Největší výstavu skupiny uspořádala v roce 2002 Národní galerie v Praze, která rovněž vydala rozsáhlý katalog a od každého člena skupiny koupila obrazy, včetně Drapellových. (Mimochodem, Národní galerie v Praze se také může pochlubit nejrozsáhlejší sbírkou obrazů Františka Kupky). Drapell galerii daroval řadu obrazů, včetně

gigantických (skoro tři metry vysokých a víc než šest metrů širokých), které nazval *Four Seasons*. O *Podzimu* jsem si někde přečetl, že ačkoliv jde o abstraktní dílo, obraz "naznačuje vířící rytmus větru, deště a pliskalice, dokonce i hvězdných soustav..."

Mně Drapellovy obrazy daleko víc připomínají obrazy, které - jak jsme si v druhém odstavci přečetli - Kunderův hrdina obdivoval na prvním poschodí Muzea moderního umění než obrazy na poschodí druhém. I o Drapellových obrazech lze říci, že "tahy jeho štětce na malířském plátně vyjadřují bujný požitek, skutečnost je velkolepě zhanobena" (to slovo bych asi neužil) "jako žena znásilněná faunem, nebo se s malířem prala jako býk s toreadorem". Ale tím vlastně popírám tézi Kunderova hrdiny, že malířství už nic nového netvoří...

Obrazy - pokud se dohodnete s panem Drapellem (www.drapell.com) - můžete shlédnout v *Muzeu Nových nových malířů*.

Torontská premiéra filmu Voices within the Walls

Kanadská premiéra 30 minutového filmu Zuzany Hahnové, *Voices within the Walls*, se koná 13. června 2010 v restauraci Rivoli (na prvním poschodí), 334 Queen Street West. Film byl vysoko oceněn na Festivalu Mene Tekel na Karlově univerzitě začátkem tohoto roku. Během večera hraje skupina Danny Markse.

Tuto dvoustranu převážně z Toronta připravil Josef Čermák.

JOSEPH DRAPELL - EVINO JABLKO

Neznámkové ptají se, zda vyhraje levice

Česká volební kampaň je největší květnový cirkus, na který se dívám a nepotřebuji vstupenku.

V dubnu jsem udělal sázku se Zdeňkem, že když vyhraje v Čechách levice - budu u Zdeňka týden poslouchat, tedy natírat; jestliže zvítězí pravice, o čemž jsem přesvědčen, bude Zdeněk u nás týden sloužit - drátovat parkety. Když se tato sázka, dle mých známých všetečná a unáhlená z mé strany, roznesla mezi mými příznivci, byla mi početnými e-maily vyjádřena soustrast za víru ve vítězství pravice a doporučovány různé kurzy natírání, abych to u Zdeňka zvládnul na jedničku.

Leč mou titěrnou a privátní předvolební iniciativu zastínily tři daleko vehementnější iniciativy:

1. Česká středoškolská mládež rebelovala a ve svých vlastních volbách, které pořádala organizace *Člověk v tísni* a které se sociálně demokratičtí hejtmani pokusili udusit, mládež zvolila pravici a odmítla levici zcela;
2. Klára Issová rozpoutala svou kampaň na téma - zavřete dědky a babky doma, ať se nám mladým do budoucnosti nepletou svou nostalgií po starých dobrých časech;
3. Jako na zavolání ve prospěch české kampaně se finančně zhroutil socialistické Řecko, doslovně zbankrotovalo a bez finální injekce z pravcového Germánska půjde na buben. Která z těch tří významných událostí posune české voliče doprava si netroufám hodnotit, ale sumárně nemají Češi volbu jinou než pravici, a pravici na konci máje zvolí.

Není dost možné ignorovat hlas mladých, kteří tak či onak, budou brzy důchody a zdravotnictví svých rodičů a prarodičů financovat svou prací; a to vědí dospělí i ti dědkové a babky.

Dědkové a babky prožili své mládí v temnotách komunismu, a zákonitě se jejich individuální mládí - tedy fungující žaludky, bouchající srdce a průchodné cévy - spojují s dobou, kdy to všechno fungovalo líp než dnes; jejich tklivé lpění na minulosti je pochopitelné, což nikdo mladý nemůže chápat, ale měl by akceptovat. Ale i oni vědí ve svých zřešelych myslích, že mladým patří budoucnost, a tedy i svět, a jejich hlasy musí být vyslyšeny.

A řecká kalamita je to nejlepší, co se v české předvolební kampani mohlo stát - všechny ty volební sliby stojí, aby občané volili levici a získali dárky na které, ksakru, nejsou peníze. Slibovat něco, co slibující nemá a nemůže splnit je podlost; a čeští voliči mají s podlostí dlouholeté zkušenosti, kdy se slibovalo modré z nebe, přátelství se SeSeSeR na věčné časy, ba i 'poručíme větru dešti', a byly to jen bubliny na řece historie.

Češi umí počítat; a umí si spočítat, že 'kde nic není, ani čert nebere', i kdyby Belzebub chtěl.

Češi neztratili schopnost rozpoznat, když někdo cynicky obluje, slibuje a vaří polévku z vody.

Češi mají historickou zkušenost, když národ chtěl Němci ochraňovat (Protektorát), Sověti převychovávat k obrazu svému, a teď Levičáci chtějí národ mámit k "sociálním jistotám". Češi vědí svoje, i když chvílemi tápají v nejistotách, ale vědí, že levičáctví chleba neupeče a nikomu máslem nenamaže.

Zdeněk mi včera přišel gratulovat k narozeninám a po štamprli a narozeninové písni se rozhlédl po parketových podlahách a nadhodil, že za týden to zatracené drátování určitě společnou rukou zvládneme a Eva bude spokojena. Eva si neodpustila poznámku, že on už na vítězství levice v českých volbách taky nevěří, a Zdeněk mávnul rukou, přece si neodpovědně na koberec v našem obýváku, a řekl, že se s tou sázkou ukvapil a Češi na konci máje zvolí pravici.

A jeho slova byla nejlepším dárkem k těmto mým 64-tým narozeninám.

Ros Firla - Sudbury

PORTRÉTY, KRESBY, OLEJOMALBY, KOLÁŽE

Z výstavy Puzzle 2009

MARIA GABÁNKOVÁ

TEL.: (416) 535-8063; FAX (416) 530-0069

www.paintinggallery.net

e-mail: gabankova@paintinggallery.net

A vločky sněhu padaly na St. Vitá...

„A hele, tohle přišlo dneska,“ pravila moje žena a podávala mi cyklostylovanou pozvánku na taneční zábavu Sdružení.

„V ten den nic nemáme!“

Ukázala na kalendář na stěně, dárek to firmy *Firestone*, který mi dali snad pro případ, že bych nebyl spokojen se seřazením motoru, který provedli. Navzdory všem elektronickým analyzátorům chodu motoru, pneumatickým pomůckám a dostatku náhradních dílů, po čase jsem se skláněl k názoru, že skutečně výborný mechanik je tu vzácnost, něco na způsob kouzelníka nebo internisty, kteří zkušeným poslechem dokáží stanovit diagnózu pacienta nebo osmiválce.

„Dobrá, půjdeme tedy,“ řekl jsem.

„Nemám ale žádné nové šaty,“ informovala žena.

„Nedávno sis přece něco šila,“ řekl jsem.

„Ty jsou jenom na doma,“ odpověděla, netušíc moje rozladění nad degradací šatů, které jsou na doma. Jakobychom právě doma netrávili většinu času! A chtělo se mi zvolat: „Ovšem, zakoupíme šatečky na tancovačku, ale jiné na pondělí, a jiné na úterý a pátek!“ Ale neřekl jsem nic.

V sobotu, v den zábavy, stoupla teplota až na *minus* dvanáct stupňů Celsia. V průběhu dne pak asi k *minus* sedmi. Na vyklizené ulice se začal sypat sníh, prvotřídní prašan, sen lyžařů. A tady, v Manitobě, když začne padat sníh tak padá a padá. A když padat přestane, město dostane až pohádkový nádech a je to krása. A byla by to krása nesmírná, kdyby následující slunné dny nebyly provázány třeskutými mrazy, které tu bílou náheru činí

dostupnou jen těm nejzarytější milovníkům přírody.

Vyjeli jsme a čerstvě napadaný sníh dodával jakousi velebnost jízdě v našem obstarožním automobilu. Motor běží tišeji, pérování je pojednou v dokonalém stavu. Je to chvíle jako stvořená pro pomalou jízdu. V tom bělostném nekonečnu je cosi uklidňujícího, zpomalujícího.

Na místě jsme vystoupili do žlutavé záře luceren prošívané stehy padajících sněhových vloček, snašely se měkce a zvolna, jak nebe otevíralo svou štědrou zimní náruč; padaly na domy a do ulic čtvrtě St. Vital osvětlenými okny obývacích pokojů, kde občas je možno zahlédnout vaňostu před televizorem nebo s knihou v ruce či psíkem na klně.

V protisměru po zapadaném chodníčku přicházel pan ing. Pelech s chotí, muž, který se v novém domově dosti rychle dopracoval nemalého majetku jakýmsi obchodem s Čínskou lidovou republikou, jak o tom šla fáma. Kožích s bobra a kožích minkový, vlídné úsměvy, pohoda.

„Dobry večer, milostivá, dobry večer, pane inženýre,“ zdravil jsem. Paní Pelechová řekla: „Božínku, není to nádherna?“ a její manžel se přidal a pravil bodře: „Takhle sem dorazit na saních, v trojce, to by bylo jiný kafe, co říkáte?“

Potvrdil jsem, že to by byla úplná pohádka.

Vešli jsme do sálu a usedli ke známým ke stolu pokrytém bílým tuhým papírem. Připomněl mi bývalé pracoviště Čs. akademie věd, prkno potažené podobným papírem k němuž jsem usedal v nepravidelných intervalech a čáral na něj z finančních důvodů nakonec nerealizované nápady.

Ucítil jsem nějaký průvan a šel zakoupit režnou s limonádou. Tam, kde se nápoje prodávaly. Milá paní vyměňovala peníze za lístečky podobné těm, které v pražských kinech vydávaly šatnářky a vedle pokladník *Sdružení* pan Emanuel Haluška mačkal páčky automatu na přesné odměřování dávek rumu, režné, skotské nebo brandy a láhve zasunuté v tom zařízení hrdly dolů připomínaly laborať nebo operační sál, transfúzní stanici... a pan Haluška jí obsluhoval s vlídným úsměvem, dělalo mu zřejmou radost, že může podávat lahodné nápoje těm, kteří mu podávali modré lístečky.

„A, poklona,“ usmál se pan Haluška a vzal ode mne lístečky a já se ho zeptal, jak se mu daří „Jo, dobrý je to, prima!“ odpověděl a já jsem si uvědomil, že už se tady na podobné otázky neozývá ono „Ale stojí to víte za co!“ A nebo „Zdravas královno, stojíš to...“ Uvědomil jsem si, že už mnohem častěji slyším českou obdobu oněch kanadských *Fine, just fine! Not bad. Very good.* A napadlo mě, čímpak to asi je ...

Do sálu vešli pánové Vrba a profesor Jindřich Noska, oba již sedmdesátiletí, pan Vrba s obvyklým hedvábným šátkem v rozepnuté košili, pečlivě učešán a jako ze škatulky, mohl vám bez okolků říct, že včera oslavil padesátku a ani byste nemrkli okem pochybnosti! Každým rokem po rozvodu ožíval a mládnul a když pak byl v penzi, hojně cestoval a rád se rozdělával o svoje poznatky.

„Jo, pane kolego, Toronto, to je džungle, tam bych vám ani neradil, stejně jako do New Yorku, i když, pravda, tam si můžete užít všeho, tam je moc zajímavé, ...nebo Los Angeles, to tak na pár dní, ale ne natrvalo, dejte pokoj! Jo, Vancouver, to je jiný kafe ... nebo Victorie ... snad malinko ty drogy, ale jinak prima!“

A jeho kolega profesor, ten jakoby si odskočil z Čapkových povídek Luiku neustále v koutku úst, někdy hořící, někdy chladnou, ten sice nevypadal ani na padesát ani šedesát, ale přesně na svůj věk. Ale: byl tím půvabným a dokonalým reprezentantem toho nejpůvabnějšího, čím se může vyznačovat starší muž. Jeho tvář je vizitkou spokojeného života. Je to tvář, která provokuje k otázce: „Jak na to, aby jeden byl v životě spokojenější, pane profesore?“ Snad by i řekl, vykládá rád. Zvolna, rozvázně, s delikátní pečlivostí na volbu každého slova, každé věty. Každé léto odjíždí do Evropy a vrací se s náčrtníkem plným skíc, s náměty i hotovými obrazy. Vozí si do svého domku ve Winnipegu zákoutí jižní Francie, pařížské uličky a náměstí, benátské domy a betonové mostíčky klenoucí se přes kanál, švýcarská údolní jezery, kostelíčky rakouských vesniček pod Alpami. Donesl jsem nápoje ke stolu a připil si s chotí a přáteli. Hudební komba Jiřího Jegora usedli ke svým pultíkům. Vše bylo připraveno k tomu, abychom veselým stehem večera prošli občasnou nudu města, jehož fádnot nezmění mohyly mrakodrapů, luxusní automobily, obchodní domy plné zboží.

Jára Šima se ke mně naklonil a zeptal se: „Jak jde tenis, hraješ hodně?“

„Mírně,“ řekl jsem a Jára pokračoval: „Čoveče, ten náš hokej letos začíná mít úroveň, přihráváme si skoro jako

našil!“ Tak informoval o činnosti hokejové skupiny, v níž jsem donedávna také působil, v podstatě slovenské, osvěžené jen Járou a ještě dvěma Čechy a dvěma Kanadany. Každou sobotu o půlnoci v pronajaté hale.

„A co Venca?“ zeptal jsem se..

„Venca je stále klasa,“ řekl Jára a orchestr začal hrát. Nastoupili malinko falešně, ale rychle to srovnali.

Na parketě s Evou. Pan Haluška u své životodárné stanice. Exkluzivní zadnice paní Boženy Semerádové. Tančí se svým velmi úspěšným manželem. Na samém okraji parketu nerozluční přátelé, pánové Noska a Vrba v rozhovoru s panem ing. Pelechem. Pan profesor ve svém typickém postoji, hlava mírně pokleslá mezi ramena, tváře malinko prověšené, mezi nimi v hubince dýmka. Tabák v ní chvilku odhadoval na solidní a dýmka na *dunhillku*. O čem asi hovoří? Pan profesor mírně, jakoby na souhlas, pokyvuje hlavou.

A pojednou, docela bezdůvodně, připomínám si první tanec s Evou. Hvězdami posetá obloha, v dohledu Národní divadlo. Volně a blízko plynoucí Vltava. Oblek z umělé stříže, vyhrazený pro návštěvu tanečních podniků, vináren, pajzlů.

Už nikdy prvně ... a nikdy v Praze! napadá mě pojednou. Hola! Vídeň a Winnipeg! Nový život, odpusťme si co jsme si. Nejdůležitější je budoucnost pokračovatele našeho rodu. Přivínil jsem k sobě Evu těsněji. Mlčel jsem a věnoval se minulosti. Krátce. Ale ta je nezapomenutelná prvotní. Tančil jsem jak nejlíp jsem uměl, poháněný snad vlastním rouhačstvím a nevědomostí osudu, který mě zavedl právě do této veliké země kde možná každý může skutečně být vlastního štěstí strůjcem, do světa bez domovních důvěrníků a udavačů, tajemníků strany, ale přitom jsem, alespoň nakrátko, pociťoval takovou zvláštní marnost, pocit, jako bych šlapal pohyblivým pískem ...

Někdy v polovině večera jsem vyšel v rozepnutém kabátě na ulici, na chodnících bobtnala poduška čerstvého sněhu, který dopadal na město a na jeho čtvrt' St.Vital. Bílá pohádka. A v pohádce je dovoleno všechno. Pohádka osvobozuje. Cítil jsem, že mi *chybí* dva, tři drinky od pana Halušky, k absolutní spokojenosti. A k slzám radosti stejně jako smutku vykropeným do manitobského prašanu. Vločky sněhu se mi usazovaly ve vlasech a na řasách, do polobotek jsem si nabíral jemný prašan a moje nostalgie dosahovala pohádkové podoby. Ocital jsem se v Krkonoších, ve Špindlerově Mlýně a Na Mísečkách, v Peci pod Sněžkou... Vcházel jsem do horských chat krásně vytopených, vonících spáleným dřevem a pivem, na střechách těch oáz blaženosti na metr bělostného sněhu....

Vrátil jsem se do sálu. Přibýlo v něm kouře a horko vysvětlilo nejednoho pána na parketu ze saka. Panu Haluškovi se malinko lesklo čelo, byl u své stanice velmi zaneprázdněn. V rohu parketu hezká rusovláska se mnohosiřně tiskla k pohlednému pánovi s knírkem, o němž jsem věděl, že není její manžel.

„Kdepak ses toulal?“ ptala se žena.

„Byl jsem se venku nadechnout nádherné noci,“ řekl jsem.

„A s kým ses tam nadechoval?“ ptal se Jára žoviálně.

„S paní Pelechovou.“

A pak jsem se chvíli díval jak Janička Veberová nádherně tančí s uhlazeným elegantem o kterém se říká, že v soukromí dává přednost pánské společnosti před dámskou. Oběma to slušelo tak, že ta fáma vzbuzovala pochybnosti. Ale ležernost jejího manžela, povídajícího si klidně s panem Haluškou, takovou pověst možná malinko potvrzovala.

Takový ale už je život. A tak mi to všechno v tu chvíli bylo docela jedno...

Vladimír Cícha - Vancouver

Předvolební

Přijde chlap do baru, kde obsluhuje barman - robot. Natočí mu perfektní pivo a zeptá se ho, jaké má IQ. Chlápek odpoví, že někde kolem 150. Barman se s ním plynně začne bavít o kvantové fyzice, globálním oteplování, makroekonomice, nanotechnologiích atd. Chlap je z toho celý vedle, tak si říká, že ho vyzkouší. Jde domů, převlékne se a vrátí se do baru. Barman mu opět natočí perfektní pivo a ptá se na IQ. Chlápek řekne, že má kolem stovky. Robot s ním začne kecat o ženských, o fotbale, o autech... Chlapovi se to hrozně líbí, tak jde zase domů, převlékne se a vrátí se do baru. Obdrží opět perfektní pivo a obvyklý dotaz. Tentokrát řekne robotovi, že má IQ 75. Nato se barman nakloní až k němu a pomalu, ale skutečně pomalu říká: „Tak co? Zase budeme letos volit Paroubka?“

Došlo e-mailem Pražské směnárny

Nastává doba dovolených a cest do Čech. I když už je bankovníctví v ČR na světové úrovni (nemám na mysli kolik bank zkrachovalo), tak někdy se vám cesta do banky nehodí. Kdo si občas potřebuje nakoupit koruny někdy využije "lákových" nabídek malých směnáren v pražských ulicích, kterých je jak hub po dešti. Bohužel zjistíte až po ukončení transakce, že jste dopadli jako sedláci u Chlumce. Podobné směnárny se stejnými praktikami existují i v jiných městech. Podmínky směn jsou buď uveřejněny malým písmem, nebo někde zastrčené. Proto když už se rozhodnete zakoupit koruny u nich, prostudujte napřed kolik na tom ztratíte. Mně se to stalo pouze jednou a šlo poměrně o malou částku. V českých novinách byl nedávno o tom uveřejněn dobrý článek na: <http://www.novinky.cz/ekonomika/199902-za-euro-jen-18-koron-v-prazskych-smenamach-je-to-bezne.html>

Ovšem existují i velké rozdíly mezi bankami, jak v rozdílných kurzech měn, tak i v poplatcích. Ne vždy je banka, která nepočítá poplatky výhodná (dožene to na nevýhodném kurzu). Jenom pro vaši informaci uvádím následující adresu, kde je pouze pár bank, ale i z toho můžete vidět markantní rozdíly, i když jen mezi několika bankami: SMĚNÁRENSKÁ KALKULAČKA - Lidovky: <http://byznys.lidovky.cz/kurzovni-listek.asp?prevod=val>

Já jsem v minulosti používal v bankomatech debitní kartu a vytahoval si peníze přímo z mého kanadského konta rovnou v korunách. Bohužel když se člověk vrátí, tak s překvapením zjistí kolik činily poplatky (za přepočítání kurzu, za použití bankomatu, atd). Jiné útraty jsem bral na VISA, se stejným dopadem. Travelers šeky jsem také používal, ale kreditní a debitní karty jsou pohodlnější. Každá transakce něco stojí, proto než vyjedete na dovolenou, tak si zjistěte co je pro Vás výhodnější. Také než odjedete na dovolenou je dobré upozornit banku, že budete používat debitní či kreditní kartu. Jinak byste mohli být překvapeni, že Vám jí mohou zablokovat. Také si zvolte raději čtyřmístní PIN, protože jinak Vám karta nemusí pracovat.

Další užitečné informace najdete na dalších adresách (i když nenaleznete žádné informace o možných poplatcích):
MĚNOVÉ KURZY - RBC: <http://www.rbcroyalbank.com/cgi-bin/travel/fixconvert.pl>

MĚNOVÉ KURZY: <https://cmt-ae.unair.com/Tools/CurrencyConverter/index.php>

KURZOVNÍ LÍSTEK - Lidovky: <http://byznys.lidovky.cz/kurzovni-listek.asp>

Příjemnou dovolenou Vám přeje

Láďa K. - Montreal

Je nás dvanáct milionů Čechů

Jakožto předseda Konzultativní rady Stálé komise Senátu PCR pro krajané žijící v zahraničí jsem minulý rok inicioval rezoluci, kterou následně schválil Senát k 20. výročí návratu svobody do České republiky: Senát Parlamentu České republiky oceňuje nápomocnou a obětavou činnost zahraničních Čechů před rokem 1989 i po něm, která má za svůj účel podporu mateřské vlasti.

Senát České republiky si uvědomuje nezbytnou a důležitou propojenost mezi vlastní a těmi, kteří z ní odešli, či byli dokonce nuceni pod tlakem totalitního režimu ji opustit.

K českému původu se v zahraničí hlásí téměř dva miliony lidí, tedy

je nás nikoliv deset, ale dvanáct milionů! Češi v zahraničí přispěli k provedení politických změn, které odstranily komunistickou nadvládu v Československu. Mezi ně patří velikáni jako slavný žurnalista a spisovatel Ferdinand Peroutka, Josef Skvorecký a Pavel Tigrid, který byl s mým otcem zakladatelem československého rozhlasu Rádio Svobodná Evropa (a to vysvětluje, proč jako stínový ministr zdravotnictví za VV píši tento článek). Češi v zahraničí mají nezastupitelný podíl na začlenění České republiky do NATO a EU i do širšího společenství demokratických států. Stačí jen připomenout Madeleine Albrightovou.

Nejstarší česká emigrace byla náboženská, např. exil katolického kléru z husitských Čech. Další vlnu politické emigrace zahájili pronásledovaní revolucionáři v roce 1848, následování uprchlíky před Hitlerem v roce 1939. Velmi výraznou vlnu představuje poúnorová emigrace v roce 1948, která jen během prvních dvou let dosáhla počtu cca 100 tisíc osob. Emigrační vlny 1948 a 1968 obsahovaly větší podíl intelektuálů a politicky prominentních osobností, z nichž mnozí byli doma bezprostředně perzekuováni (hrozba uvěznění apod.). Výrazně se lišil i způsob odchodu: většina emigrantů prošla uprchlickými tábory v Německu a Rakousku, odkud poté odjžděli do dalších států. Po roce 1989 odcházejí vesměs lidé hledající přechodné pracovní uplatnění v ekonomicky vyspělejších zemích, přičemž mnoho Čechů trvale pracuje v nadnárodních společnostech a střídá destinace. Každá vlna má své historické, ale hlavně psychologické specifikum. I když dnes mohou být emigranti z každé vlny od sebe odlišni, spojuje je mateřská vlast.

Naštěstí dvacet let po revoluci, určité sklony k přirozenému nepochopení mezi Čechy doma a ve světě mizí. Existují pevné a produktivní mosty spolupráce na podnikatelské i na společenskoculturní úrovni. Stačí jen nahlédnout na stránky jako např. www.krajanec.cz nebo www.krajanec.net Pro mne osobně Češi ve světě reprezentují něco velice důležitého. Vysvětlím to takto: naše národní dějiny nás spíše rozdělávaly, než by nás sblížovaly. Zajímavé je zeptat se deseti lidí, co pro ně dnes znamená být Čechem. Odpovědi jsou velice různé, dokonce i cynické. Oproti jiným postkomunistickým zemím jako je např. Polsko, není naše národní identita tak pevná, a spíše se schovává v kultuře. Věřím, že to, co přispěje k této identitě, je stále větší jistota, že patříme do světa a potvrzení, že máme světu co nabídnout kromě hokejového zlata. Větší souhra mezi domovem a těmi 16% Čechů žijících za hranicemi nám to nabízí.

Jsem vděčný, že Věci veřejné nejen uznávají roli Čechů v zahraničí, ale staví se k ní velice proaktivně tím, že dbají na specifické zájmy Čechů ve světě. A to včetně toho, že jim usnadňují možnost volit v květnových volbách. Každý hlas má svoji váhu stejně tak, jako každá zkušenost.

MUDr. Martin Jan Stránský
Stínový ministr zdravotnictví VV

Kuba ano, Castro ne!

Tak by se mohla nazvat demonstrace v Torontu, které se zúčastnili i zástupci naší komunity H. Mrázová a J. Čermák.

